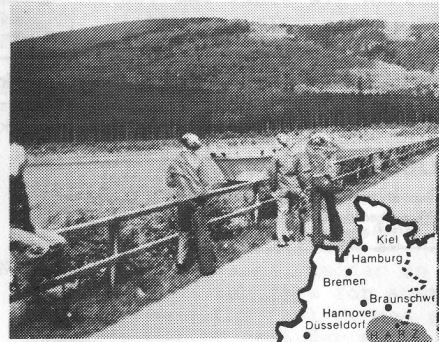

B R E G N B J E R G N Y T

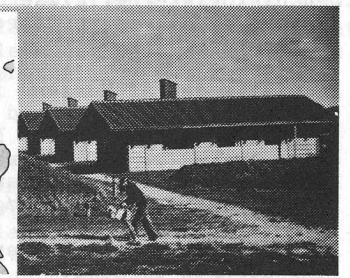
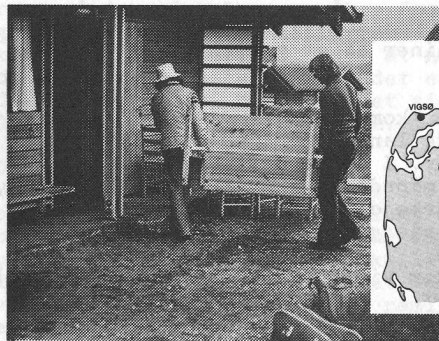
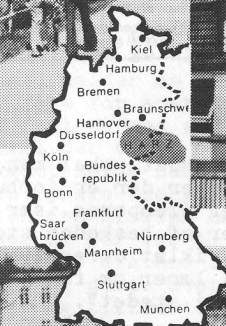
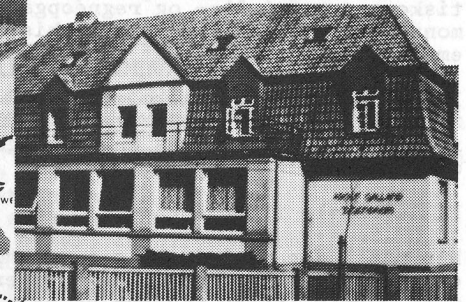
Nr. 3

Marts 1978

9. årg.

lejrskole!

LEJRSKOLE

Folkeskoleloven åbner mulighed for, at normal, skemabundet undervisning periodisk kan indstilles, - bl.a. for at give mulighed for at gennemføre lejrskoleophold.

I Vojens er der tradition for at bevilge penge til et lejrskoleophold i skoleforløbet, nemlig i 8. eller 9. klasse. For den enkelte elev betyder det, at både kost, logi og rejse er gratis.

Ved lejrskole forstås, at undervisningen for en klasseenhed i flere dage henlægges til en lokalitet, hvor egnede lokaler til opholdet er til rådighed, og som egner sig til løsning af en række praktiske opgaver (måle- og regneopgaver m.m.) til ekskursioner og demonstrationer navnlig af naturhistoriske, geografiske og historiske emner, som er vanskeligt tilgængelige i skolens hjemegn.

I 1977 har Bregnbjergskolens fem 9. klasser været på lejrskole. Som det fremgår af de følgende indlæg, kan denne specielle form for undervisning gribes an på mange og meget forskelligartede måder.

På lejrskole i Harzen:

Når man tager på lejrskole i udlandet, skal man på forhånd nøje overveje, hvilke fordele og ulemper der er forbundet med et sådant ophold. Efter min mening er ulemperne især af økonomisk art - der dog for et Harzenophold er af beskeden størrelse. Fordelene er mangfoldige: Eleverne får udviklet deres tyskkundskaber - man ser en helt anden livsform - vi lærer om fremmede erhverv - eleverne får historie og geografi "på stedet".

Jeg skal her kort beskrive Harzenturen 1977:

På turen sydpå (med bus) blev de forskellige lokaliteter nævnt med tilhørende historie - Stoppet på VW-fabrikkerne gav eleverne indtryk af en fabrik af hidtil ukendt størrelse. Det var her oplagt at komme ind på emnet arbejdsmiljø. Næste stop var vandrehjemmet i Northeim. Efter et par timers rapportarbejde fik vi kendskab til "den gode tyske borgerlige mad" (faldt ikke i alles smag).

Dagen efter arbejdede vi med den praktiske anvendelse af vandkraft og vandreservoirer, ligesom vi beskæftigede os med forskelle på Øst- og Vesttyskland (zonegrænsen).

Den historiske/religiøse del af turen kom vi ind på ved bl.a. et besøg i de delvis restaurerede ruiner af et gammel cistercienserkloster.

En vigtig del af Harzens indtægter kommer fra turisterne - vi legede turister og kørte med en af de lange tovbaner, og vi besøgte naturligvis "danskernes" by Goslar. I forbindelse med besøget i denne by kom vi ind på erhvervet minedrift - et erhverv, vi ikke kender ret meget til i Danmark. Arbejdet med minedriftserhvervet blev udbygget ved et besøg på et bjergværksmuseum.

Under en tur i en drypstenshule kom vi ind på den geologiske udvikling af hele området.

Ovennævnte skulle give nogle af grundene til at afholde lejrskole i Harzen.

I kano på Gudenåen fra Tørring til Silkeborg

Tidspunkt: 15. august til 19. august 1977
Deltagere: 9.a - Tove Lykke - Jens Simonsen.

Et af de spørgsmål, man som klasselærer i 8.-9. klasse hurtigt møder, er: "Hvor skal vi hen på lejrskole?" Dette spørgsmål fik jeg selvfølgelig også, da vi efter sommerferien 1976 var startet i 8. klasse. Vi måtte så tage en drøftelse af, hvad vi kunne tænke os. Det viste sig hurtigt, at det, man ville foretrække, var at komme afsted alene, så gjorde det ikke noget, at turen ikke var tilrettelagt på forhånd.

Efter at have set på en række tilbud på lejrskole valgtes enstemmigt følgende:

LEJRSKOLE PÅ GUDENÅEN

— et alternativ til de traditionelle lejrskoleformer...
Glasfiberkanoe med redningsveste, alt godkendt af Statens Skibstilsyn.
En uforglemmelig lejrskole — sæson maj - oktober.

Når så turen er valgt, melder en række problemer sig:

Er sådan en tur ikke for anstrengende?

Er det ikke for farligt med sådan en tur?

Hvilke regler skal der være, og vil de blive overholdt?

Kan man overhovedet kalde sådan en tur for lejrskole?

Med hensyn til de to første spørgsmål vidste vi, at yngre elever kunne klare turen (en fra klassen havde året før været med spejderne på turen), samt at der var tale om kanoer og redningsveste, der alle var godkendte af Statens Skibstilsyn. Med hensyn til spørgsmålet om regler og deres overholdelse, så byggede det på fælles aftalte regler og tillid til, at de blev overholdt. Der var få, men klare regler, hvoraf kun den vigtigste skal nævnes - altid at have redningsvest på, når man var på vandet.

Dernæst kom planlægningen af turen. Der skulle:

- foretages en opdeling i spisehold, idet hvert hold selv skulle lægge budget, købe ind og føre regnskab.
- findes lejrpladser med passende afstand, da vi sov i telte.
- aftales, hvem der skulle padle sammen
- m.m.

Da dette var klarlagt, kom den forberedelse til turen, vi kunne klare ved hjælp af kort, bøger m.m. Dog et er at sidde i et klasseværelse og læse om den kultur, der har været langs Gudenåen langt tilbage i stenalderen, og om, at man på Gudenåmuseet kan finde flere tusinde redskaber og våben fra den tid, eller at munkene har gravet en kanal ved Klostermølle for at udnytte åens vand som drivkraft for deres møller, samt at naturen langs åen er meget varieret og fantastisk, noget helt andet er at opleve det på stedet. Så alt dette, mener jeg, besvarer det sidste spørgsmål, om man kan kalde sådan en tur for en lejrskole.

Og så selve turen.

Vi startede fra Tørring den 15.8. og sluttede i Silkeborg 5 dage senere efter at have tilbagelagt ca. 55 km i kano, - trukket eller båret kanoerne over ved 4 overgangssteder, - måttet krybe ned i bunden af kanoerne, når vi skulle under lave forhindringer, - trukket kanoerne i vandet, når det var for lavvandet til, at der kunne være to mand i den, eller vi ramlede mod en sten (det med at styre en kano kan læres, men det tager lidt tid) - heldigvis kun været

udsat for en kæntring, der fandt sted ved Vilholt Mølle og som kun kostede en madpakke samt lidt vådt tøj, - spist adskillige kyllinger m.m. - drukket spandevist af cola, - haft 4 dage med strålende solskin og 1 dag med regnvejr, den sidste, hvor vi sejlede med "Tranen" fra Laven til Silkeborg. Så fredag den 19. ankom vi alle kl. ca. 22 til Vojens station måske nok lidt trætte, men naturen langs åen og det at padle dovent afsted i en kano og nyde den, det kan ikke beskrives, det skal opleves, hvilket kun rigtig kan gøres, når alle er indstillet på at hjælpe hinanden med de ting, der skal gøres og jeg må sige, at jeg nød turen langs Gudenåen.

JS

Lejrskole - Vigsø

Når man som klasselærer for en 8. klasse skal på lejrskole med sine elever, gør man sig nødvendigvis en række overvejelser. Skal vi bo på vandrehjem? Skal vi være "turister"? Skal vi selv lave maden? Skal vi bo i telt? Skal vi blive i Danmark? Skal vi bruge lang tid til rejsten?

For mig var det vigtigt at finde den form - som eleverne ville få størst udbytte af. Det gjaldt for mig om at engagere eleverne i så mange aktiviteter som muligt. Aktiviteter, der direkte havde konsekvens for dem selv. Jeg ønskede at gøre eleverne ansvarlige for deres egen situation. Og det på en anden måde, end vi har mulighed for på skolen. Jeg ville udnytte lejrskoleopholdet til at sætte eleverne i mere forpligtende arbejdsituationer, end vi kan i det almindelige skolemilieu. I den daglige skolesituation møder vi elever, for hvem skolen er noget ganske uforpligtende. Skolen giver eleverne mulighed for at yde nogle gode præstationer. Eleverne har mulighed for at lære noget. Men skolen kan også bruges som et venteværelse. Eleverne er i stor udstrækning selv ansvarlige for deres udvikling. De kan vælge fag- eller de kan lade være med at vælge. De kan gå til eksamen - eller lade være.

Ud fra disse overvejelser besluttede jeg at placere lejrskoleopholdet i Vigsø ved Hanstholm. Vigsø ligger midt i et storslået og særpræget naturområde med gode betingelser for at arbejde med geografiske - biologiske og historiske emner. Vi havde her mulighed for af Dansk Folkeferie at leje et antal feriehus. Hvert hus rummer sovepladser til 6 pers. - toilet m. bad - køkken samt opholdsstue. Jeg bestilte 5 huse.

Vi gik nu i gang med forberedelserne. Eleverne skulle bo i de fire huse som fire familier med egen husholdning og økonomi. Efter at eleverne havde fundet ud af, hvem der skulle bo sammen, gik hver familie i gang med at lave en spiseplan for alle måltider samt et budget (incl. alle tænkelige udgifter). Samtidig fik eleverne udleveret et antal dupliserede ark med baggrundsmateriale af historisk - biologisk og geografisk art, så eleverne kunne skaffe sig en forhåndsviden om egnen.

Rejsen frem og tilbage foregik med tog til Thisted og med bus fra Thisted til Vigsø.

Under opholdet fik hvert hus udleveret penge i henhold til det lagte budget. Alle indkøb, al madlavning og rengøring skulle eleverne selv klare, og samtidig skulle der afleveres regnskab over samtlige udgifter. Eleverne opdagede, at man ikke fik nogen mad, hvis man ikke fik handlet inden lukketid - at madens kvalitet afhang af en selv (jeg modtog ingen klager over maden) - samt at jo mere man svinede, jo mere arbejde havde man, når huset skulle afleveres i ren-gjort stand.

De praktiske opgaver optog eleverne en stor del af tiden. Men vi beskæftigede os også med mange andre ting. En formiddag gik med løsning af en formningsopgave. Der skulle skrives dagbog over hele turen - og en individuel opgave gik ud på - efter eget valg at lave en milieubeskrivelse i ord og billeder. Vi havde derfor medbragt film og tegnerekvisitter.

Vi gik meget. Bl.a. fra Hjardemål Klit til Vigsø. En tur på 2 - 3 timer gennem klit - hede og plantage uden mulighed for at møde andre mennesker. Formålet var bl.a. at give eleverne nogle naturoplevelser, som de ikke kunne få fra bus eller bil, samt at fremme den naturlige træthed.

Vi lejede dog også en bus - så vi kunne komme rundt og se nogle af de turistprægede steder, som f.eks. Bulbjerg, Vejlerne m.m. Dette var dog ingen succes. Eleverne var igen i en uforpligtende situation. Og vi kunne lige så godt have set en film, mens vi skiftedes til at dele slik rundt.

I det nye arbejdsmilieu oplevede vi, at nogle elever blomstrede op og viste mange nye positive træk, mens enkelte udviste en kedelig adfærd præget af forkælelse, bl.a. når fremmede var til stede. Vi oplevede således eleverne som meget forskellige og på en helt anden måde end i den daglige skolesituation. Jeg fik et større kendskab til elevernes muligheder og behov, og jeg kan nu tydeligere se, at vi med udvidelsen af undervisningspligten og den nye skolelov ikke samtidig har fået mulighed for at tilfredsstille alle elevers behov for udfordringer.

For klassen som helhed - har turen været en positiv oplevelse - set med en klasselærers øjne.

Jørn Benn

"Det kommer an på, om man kender hinanden --"

Redaktionen har haft en samtale med nogle elever fra 9. kl., der tidligere på året har været på lejrskole i henholdsvis Harzen, Vigsø og på Gudenåen.

Hvor mange skal man tage af sted på en lejrskole?

- Man skal sørge for at få dem så små som muligt - de grupper, der skal af sted, sådan en 15 - 20 stk., det er nok mest effektivt, så kan man få lært at snakke sammen -

Hvor lang tid skal man være på lejrskole?

- 5 - 7 dage er passende til en lejrskole, men det kommer an på, hvor man skal hen, for hvis der er mange ting, man skal se, kan man ikke rigtig nå at slappe af ind i mellem. Nogle gange gik det ret stærkt, men vi fik en masse at se. Der går også det meste af 2 dage med at rejse, at pakke ud og sådan noget -

Hvor skal man tage hen på lejrskole?

- Jeg synes ikke rigtig, der er noget ved en lejrskole, der ligger tæt ved skolen, for der kan man jo komme hen, hvornår man vil -
- Man skal nok lidt væk fra det andet -
- Hvis man skal lære tysk, er det praktisk nok at tage til Harzen i stedet for til Skagen.

Hvordan gik en almindelig dag på lejrskolen?

- Ja, vi stod op og så fik vi noget at spise og så havde vi nogle opgaver, vi skulle løse inden vi havde fri om eftermiddagen og nogle ture og sådan noget -
- Vi kom jo rundt og så noget, og så fik vi nogle opgaver, vi skulle løse undervejs -
- Vi havde ikke så mange opgaver. Vi skulle skrive dagbog for hver dag, men det meste var praktisk arbejde. De første dage var det træls at blive ved med at slå telt op, men det er alligevel sjovt alt sådan noget -

Hvad syntes I om opgaverne?

- Ja, nogle af dem var da meget sjove -
- Uden opgaver hænger det ikke så meget fast -
- Ja, jeg synes altså, de var meget gode, men der, da vi skulle tegne kort dernede ved stranden - det var ikke til, fordi det blæst' så'n. Det var ikke alle, der gad.
- Ja, jeg synes godt, man kan komme rundt og se og lære lidt, for så får man jo mere at vide -
- Mere eller mindre lærer vi nok noget, om vi vil eller ej -
- Jeg tror ikke, man skal have så mange daglige opgaver. 1/10 af det, man sidder og laver, hænger måske ved. - Eleverne vil altid lære noget ved en lejrskole - Man bliver mere selvstændig - Man lærer at enes om arbejdet.-

Hvad var det bedste ved lejrskolen?

- Det bedste ved en lejrskole er at være sammen med kammeraterne, at enes med dem. Selv om man kender hindanden godt, når man går i skole, kommer man alligevel til at kende hinanden på en anden måde på lejrskolen -
- Lærerne er meget mere frie. De er ikke så strenge. En bestemt lærer kendte vi slet ikke. Ham blev vi også mægtig gode venner med. -
- Man lærte sine lærere at kende på en anden måde, men man kunne alligevel godt mærke, at de havde ansvaret for os. -

BK/FJ

INTERNATIONAL SAMEKSISTENS

Perioden efter sidste verdenskrig har på mange forskellige fronter stået i verdensforståelsens og verdenssamsamværens tegn, hvor man bl.a. har udnyttet ungdomsudvekslingen som mulighed for international forståelse.

Fra dansk side er udvekslingsområdet for unge mennesker hovedsageligt centreret omkring det nordamerikanske fastland, idet en lang række amerikanske serviceklubber står som mere eller mindre direkte sponsorer for diverse ungdomsudvekslingsorganisationer.

Bregnbjergskolen har fået international udveksling helt ind på livet i indeværende skoleår, idet vi som elev i vores III b har fået Thomas Kevin Bowers - en ung amerikaner, som har gennemført sine første 10 skoleår i nærheden af Boston, Massachusetts, hvor faderen er skolevejleder og moderen hjemmegående centralnerve for en stor familie. TK, som han kaldes blandt venner, er udvekslet gennem Rotary International, idet den lokale klub satte en plakat op på skolen, hvilket - kombineret med en vis trang til at se andre græsgange - bevirkede, at TK ansøgte om et års ophold i et europæisk land.

Dette var startskuddet for Thomas Kevin til en lang række oplevelser, hvor han selv anfører forholdet at kunne leve sammen og være sammen med alle mulige mennesker som værende for ham personligt det mest udbytterige ved et udvekslingsophold, hvor organisationen Rotary International anfører som hovedformål: International forståelse.

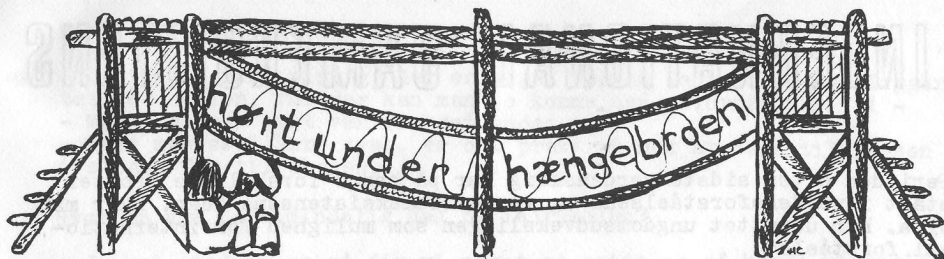
Ungdomsudveksling er ofte organiseret som "familieprogrammer", hvilket vil sige, at det unge menneske ud over, så vidt muligt, at skulle følge en normal skolegang også får tildelt en familie, som skal danne en "social ryggrad" for den unge udlænding.

Denne familie er i TK's tilfælde Jegerupfamilien Gert Sørensen, som i sommer modtog "deres amerikaner", da han på Sjælland havde gennemført en af Rotary organiseret sprogskole.

På spørgsmålet om sit umiddelbare indtryk af det danske samfund set med en udlændings øjne siger TK, at den danske befolkning tilsyneladende er langt mere stille og rolig end den amerikanske, hvilket efter hans mening forhindrer kraftfulde følelsesudbrud, som han er vant til i USA.

TK er godt og vel halvt færdig med sit ophold og må til at evaluere. Har tiden været godt anvendt? Er fars penge givet godt ud? Har jeg selv nogle oplevelser? Det er spørgsmål, som TK må stille sig selv og ud fra svarene finde frem til, om udveksling er noget, man kan anbefale andre. Svaret hertil har han fundet, idet han mener - såfremt den unge stille og roligt kan indleve sig i et fremmed familiemønster - at der her er mulighed for noget lærerigt, man kan tage med hjem til USA og leve videre på.

S. Møller

SKOLENS FORÅRSKONCERT

Lørdag den 1. april 1978 kl. 15.30 i aulaen.

Tirsdag den 10. januar 1978 deltog et hold elever fra 9.-10. årg. drenge i Folkeskolens Volleyballstævne. Drengene spillede godt og dygtigt og vandt deres to første puljekampe, men tabte så den sidste og afgørende kamp knebent til Hertug Hans skolen. Forinden var Hjortebroskolen og Skodborg blevet slået.

NY SKOLELÆGE

Fra 1. marts 1978 er læge Sven Nielsen, Solbakken 12, Gram ansat som skolelæge i Vojens kommune. For Bregnbjergskolens vedkommende afløser Sven Nielsen amtslæge Eigild Nielsen, der fratrådte ved udgangen af 1977.

